

мжжетъ си и какъ всички сж се примирили. И съ нея, може би, щѣше да стане сжщо. А щомъ се срещна съ Павла, откриха ѝ се нови желання, мърна ѝ се другъ свѣтъ, озаренъ отъ незнайни радости, — тогава тя почувствува, че живота ѝ е адъ. Тогазъ тя пожела незнайното и замисли това, което е и страшно и прелѣстително.

— Не, той ще се съгласи, — отсѣче решително тя. — Той не може да ми откаже. То е за мене, но и за него.

И следъ това решение тя разказа всичко на Павла.

Павелъ се сепна отъ чутото.

— Туй е много страшно, Царке, — отвърна той разтресенъ.

— То е за двама ни, Павле! — настоя тя и се хвърли на врата му. — Безъ тебе азъ